

„Све што видим и сви докази које видим сугеришу да неједнакост у Србији од деведесетих расте. Да се повећала више него у Хрватској, на пример, више него у већини других европских земаља. То показују подаци из Светског извештају о неједнакости. То су јавно доступни подаци и свако може да оде на интернет и увери се на страници wid.world. То јесте разлог за забринутост. Потребна нам је нека нова друштвена социјалдемократска прерасподела, зато предлажем демократски социјализам. Видим да не волите да причате о социјализму... Можете ви то да зовете и социјалдемократијом, ако вам се више свиђа. Али неолиберализам и неонационализам, та мешавина коју понекад видимо у свету са Доналдом Трампом, али понекад и у Србији или у другим европским земљама, није прави рецепт за будућност.“

Једва чекам социјализам је наслов књиге француског економисте Томе Пикетија, једног од највећих светских стручњака за неједнакост, али је заправо у ове три речи сажета и критика актуелног капиталистичког система и назнака новог, праведнијег модела који он

предлаже. У својој новој књизи *Капитал и идеологија*, коју је у издању Академске књиге Пикети прошлог викенда и представио на београдском Сајму књига, он тај нови друштвено-економски модел зове партиципативни социјализам. У њему предлаже да радници морају бити и акционари компанија у којима раде, да морају имати своје представнике у управним одборима предузећа, јер је модел у коме приватни власник има 100 одсто фирме готово као успостављање монархистичке власти у предузећу.

Ова књига је заправо наставак његовог дела *Капитализам у 21. веку*, књиге која је била светски хит и постала једна од најпродаванијих економских књига од почетка овог века. У њој се Пикети позива на Карла Маркса који у свом *Капиталу*

полази од важног питања невероватне концентрације богатства током индустријске револуције и истовремено подсећа да је у капитализму неједнакост повећана, те да су богати све богатији, а сиромашни све сиромашнији. „Пошто је стопа раста становништва и производње релативно ниска, стечено богатство природно добија приличан значај, поготово ако расте до крајњих размера и почне да дестабилизује друштво“, констатује Пикети данас. Другим речима, ниски раст не може да уравнотежи марксистички принцип бесконачне акумулације, каже и додаје да добијена равнотежа није толико апокалиптична колико она коју је предвидео Маркс, али јесте ипак прилично узмемирујућа. Зато смо разговор с Томом Пикетијем и почели паралелом с Карлом Марксом. Лондонски „Економист“ за Пикетија каже да је модерни Маркс. Можда чак већи и од Маркса, пише овај британски недељник.

EPA-EFE/SANDER KONING /

